

Det ærede Medlem for Holbæk udtalte endvidere, at de nuværende Provstetter vare uheldige, fordi de vare sammensatte af et gejstligt og et juridisk Element, og han gav en Skildring af, hvorledes en saadan Domstol, naar den blev nedsat, vilde dømmes. De paagældende vare Genstand for forskellige Følelser, den juridiske Dommer blev gejstlig i sin Tankegang, og den gejstlige blev juridisk i sin Tankegang. Men det ærede Medlem kan akkurat lige saa godt sige noget lignende om Nævningeinstitutionen. Det ærede Medlem siger, at det er kun en sjælden Gang, at en saadan Domstol kommer til at virke, det er kun en sjælden Gang, at Provsten kommer til at sidde i en Provsteret, og saa vil han faa en særlig Følelse af Højtidelighed. Det vil ogsaa kun være en sjælden Gang, at man vil komme til at fungere som Nævning. Der er saa mange Nævninger, der skulle udtages paa Grundlisten, at det vil kun blive en sjælden Gang, at en Mand bliver Nævning. Det ærede Medlem kan altsaa lige saa godt dolere paa denne Maade over Nævningeinstitutionen. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil gøre det. Jeg vil heller ikke gøre det. Jeg vil blot gøre opmærksom paa det farlige, der er i den Slags Argumenter. Det ærede Medlem mente, at alle, eller i alt Fald alle betydelige Sager, der kom for gejstlige Retter, endte i Højesteret. Det er ikke Tilfældet. En Mængde Sager afgøres netop ved gejstlige Retter.

Jeg skal over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som forleden sagde, at netop Sagen Trier-Holbech var et godt Bevis for, at man maatte bort fra de gejstlige Retter, gøre opmærksom paa, at den Udtalelse, som han der benyttede, synes mig heller ikke meget logisk. Han sagde, at vi kunne ikke finde os i, at Præsten skal have Ret til at sige noget saadant, som Pastor Holbech sagde. Det kunde den gejstlige Ret heller ikke finde sig i, og derfor blev Præsten dømt, og denne Sag kan derfor for ham ikke være noget Bevis paa, at de gejstlige Domstole ikke ere paa-lidelige og gode. Naar de dømmes akkurat, som det ærede Medlem selv vilde have dømt, kan det ærede Medlem dog ikke anføre denne Sag som et Bevis paa Rigtigheden af hans Opfattelse.

Det ærede Medlem for Holbæk anførte jo forskellige Ting, som vare hændte ham for en gejstlig Ret, og det er meget muligt, at man den Gang optraadte urig-

tigt over for det ærede Medlem, jeg er tilbøjelig til at tro det. Men jeg tror, at det er ikke de gejstlige Domstole, som man i og for sig kan bebrejde dette. Det var jo under politisk bevægede Tider, at denne Sag blev anlagt mod det ærede Medlem, og der kan maaske ogsaa rettes Anker mod andre Domme, som ere faldne den Gang. Dette skal jeg ikke komme ind paa. Det ærede Medlem erkendte selv, at hele Sagen ikke kunde bruges som Grundlag til Angreb paa gejstlige Retter, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem mente. Jeg skal ikke opholde mig videre ved den Ting. Det ærede Medlem nævnedes, at jeg skulde have sagt, at man havde en anden Moral for Præsterne end for andre Borgere. Det har jeg ikke, jeg sagde, at man stiller andre Krav til Præster end til andre Borgere, og jeg anførte nogle Eksempler derpaa.

Jeg skal som sagt ikke opholde mig længere ved disse Sager, men det er min Overbevisning, at naar man vil have Retsplejen god her i Landet, skal man ikke gaa den Vej, som Flertallet har foreslaaet, men saa skal man gaa den Vej, som jeg her tilraader. Man skal tage den foreliggende Reform, som den nu i det væsentlige er forelagt af Justitsministeren, og som han har enedes med Udvalget om, for det borgerlige Omraade og søge, hvad de militære og gejstlige Retter angaar, at faa dem reformerede, naar den Tid kommer, saa at de ogsaa kunne blive gode og praktiske Domstole. Det gaar ikke an, at man stiller Folkekirken helt anderledes end de øvrige Trossamfund. Dem tillader man at holde Justits inden for deres egne Døre, og saa maa man ogsaa have saa meget tilovers for Folkekirken, at man tillader den at gøre noget lignende. Derfor maa jeg holde paa, at man bevarer de gejstlige Retter, og jeg tilsiger min Villighed til Samarbejde paa en Reform af dem.

Jeg tillader mig derfor at tilraade Tinget at stemme mod det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet.

Fogtmann: Naar den ærede Kultusminister udtalte, at jeg ikke maatte synes om Nævningers Deltagelse i Retsplejen, fordi jeg mente, det var ganske unaturligt, saaledes som de gejstlige Retter arbejdede, har den ærede Kultusminister ikke Ret. Der er nemlig ikke en væsentlig Lighed mellem disse Tilfælde. Det er rigtigt, at Nævninger ogsaa kun en sjælden Gang blive Dommere, men det er kun en ren formel Lighed med de gejstlige Dommere. Stillingen